

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
13 G
37

Die 5 Aug.ti 1665.

Exhibita in Actis per

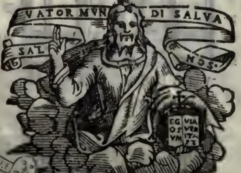
Id. Tentus Canc.ll.

EXTENSIO, AMPLIATIO NOVA CONCESSIO, ET CON-FIRMATIO PRIVILEGIORVM

SANCTISS. AC BEATISS. D. D. PII HVIVS NOMINIS V. PONT. MAX.

IN SACROS ORDINES, ET Congregationes clauſtrales.

PRO CANONICIS REGVLARIBVS Ordinis S. Auguſtini Congregationis Domini Saluatoris.

ROMAE

Apud hæredes Antonij Bladi impreſſores camerales.

M. D. LXVII.

S. AVGVSTINVS EPISCOPVS CANONICORVM REGVLARIVM RESTAVRATOR.

PIVS PP. V.

FLAVIVS miſeratione diuina tit. Sanctorum Petri, & Marcellini S.R.E. presbyter Cardinalis Vrſinus nuncupatus Canonicorum regularium ordinis Sancti Auguſtini, Congregationis Domini Saluatoris protector, & executor ad infraſcripta à Sanctiſs.D.N. ſpecialiter deputatus omnibus,& ſingulis has noſtras literas inſpecturis,lecturis pariter,& audituris ſalutem in Domino ſempiternam. Vobis notum facimus,& his noſtris literis atteſtamur,nos nuper literas apoſtolicas originales more Ro. Cu. bullatas extenſionis,ampliationis,nouæ conceſsionis, ac voluntatis ſanctiſs. ac beatiſs. in Chriſto Patris, & D. D. Pij diuina prouidentia Papę Quinti priuilegiorum pro Canonicis prædictis, necnon alijs conſortibus clauſtralium religioſorum Ordinibus,& Congregationibus,& eas quidem ſanas, integras,incorruptas,non vitiatas, nec ulla in parte ſuſpectas nobis pro parte R.P.Raphaelis à Cento Bononień.diœceſis eiuſdem Congregationis in Ro. Cu. procuratoris generalis exhibitas uidiſſe,ac diligenter inſpexiſſe,quarum tenor ſubiicitur, & eſt talis.

PIVS EP̄VS SERVVS SERVORVM DEI AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

EX ſupernæ diſpoſitionis arbitrio gregi dominico præſidentes, inter curas multiplices,quas ex miniſterio noſtri paſtoralis officij nobis incũbere cenſemus, illam per quam perſonarum quarumlibet, earum præſertim,quas ſub ſuaui religionis iugo ſedulum in dies altiſſimo famulatum exhibere conſpicimus, ſtatui, & quieti ritè conſulitur,libēter amplectimur,ac ut perſonæ ipſæ idem exoptantes à nobis gratias, & fauores reportaſſe lætentur, grato intendimus animo, ac in his noſtri paſtoralis offi-

cij partes fauorabiliter impertimur, prout temporum qualitate penſata id perſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Nuper ſiquidem a nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequẽtis. PIVS Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei ad perpetuam rei memoriam. ETSI Mendicantium ordines, qui ſedulum in uinea Domini quotidie exhibere non ceſſant famulatum, ſummo ſemper ſtudio, etiam dum in minoribus eſſemus, amplexi ſumus: ad ſummi tamen Apoſtolatus apicem (meritis licet imparibus) diuina fauente clementia aſſumpti, dum id mente recolimus, facere non poſſumus, quin eos propenſiori charitate, & paterno affectu amplectamur, ac exinde pro ſuis ſanctis ſtudijs, honeſtisq; laboribus, proq; ſalute animarum ab apoſtolica Sede, cuius continuè pacem, & dignitatem ordines ipſi fortiter tutati ſunt, tàm ſpiritualia, quàm temporalia ſubſidia, ornamentaq; acceperint, & accipiant, quibus et ſancta ſua officia, ac uitam ſuam regularem facilius, atq; expeditius exequi, & tranſigere poſſint: & ceteræ religioſæ perſonæ, ordinesq; alij exemplo ipſorum promptiores, alacrioresq; ad ſua officia perſoluenda reddantur. Hinc eſt, ꝙ nos attendentes pleroſq; ex uenerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis, et Epiſcopis, qui eoſdem ordines precipuè tamquam fructiferos in agro Domini palmites & colere, & adiuuare deberent, nõ ſolum id exequi negligere, uerum etiam Concilij tridentini decretis in prauum ſenſum retortis, eos, & eorum quemlibet uarijs afficere incommodis, & perturbationibus, eorumq; priuilegijs non modicum afferre grauamen conantur. Quidam enim Epiſcopi (ut accepimus) nolunt admittere quoſdam Regulares ad prædicationem, etiam in ſuis Eccleſijs faciẽdam, quamuis de eorum habilitate ad huiuſmodi opus exercendum habeant bonum teſtimonium à ſuis Superioribus. Alij uero uolunt, ut nedum ſemel, ſed etiam pluries in anno coram ipſis, uel eorum Vicarijs prædicatores præſententur, ac pro licentia prædicandi, quam non niſi in ſcriptis dare uolunt, aliquid quandoq; exigunt. Alij etiam Epiſcopi maximam Regularibus iniuriam irrogare uidentur, dum præter ordinem, & ueterem conſuetudinem abſq; ulla ratione quoſdam reijciunt, & quoſdam pro eorum libito admittunt ad prędicationem huiuſmodi habendam in locis ſuæ diœceſis.

Quorundam etiam locorum Ordinarij quoſdam religioſos probos uiros, &
idoneos, etiam à ſuis Superioribus approbatos, ad confeſſiones audiendas
admittere nullò modo uolunt. Quidam ex eis uolunt, non ſolum ſingulis
annis, ſed etiam pluries in anno, in aliquibus partibus eoſdem confeſſores ſibi
præſentari. In aliquibus uerò oppidis tam Epiſcopi, ſeu eorum Vicarij, q̃
presbyteri Curati nolunt; ut fratres mendicantes uocati ad audiendas con-
feſſiones infirmorum (maximè ſi infirmitas eſt grauis) aut etiam ſanorum
in priuatis illorum domibus, uel alibi, præterquam in ſuis Eccleſijs, aut mona-
ſterijs, poſſint accedere. Nonnulli etiam audent Confeſſores monialium,
qui pleno iure ſubſunt Regularibus, examinare, cum tamen id minime per
Concilium decernatur, ſicut & de fratribus, qui ſunt audituri confeſſiones
aliorum fratrum. Quidam etiam in aliquibus partibus nituntur aſſerere,
ſeu facere, ne quiſquam infra annum poſſit ſacram Euchariſtiam in eccle-
ſijs Mendicantium recipere, neq; etiam moniales Tertiarias nuncupatas
ſuorum ordinum, ut aliqui aſſerunt in aliquibus partibus fieri: cum tamen
ſolum in Paſchate, quoad ſeculares dumtaxat, iuxta priuilegia ſummorum
Pontificum prædeceſſorum noſtrorum iiſdem ordinibus conceſſa id obſer-
uari debeat. Alij uerò Epiſcopi, ſeu eorum Vicarij audent ad eorum libi-
tum dare licentiam quibuſcunq;, quæcunq; Monaſteria monialium, etiam
S. Claræ ingrediendi, etiam ſi Regularium curæ ſubdita ſint. Quidam
uerò ſub prætextu exquirendi uoluntates puellarum, ante profeſſionem ea-
rum uolunt eas extrahere à monaſterijs, & per longum tempus alibi deti-
nere, ipſasq; puellas, ſeu nouitias de pleriſq; rebus interrogant neq; neceſſa-
rijs, neq; in decreto Concilij tridentini deſuper contentis, ex quibus non mo-
dica poteſt oriri occaſio ſcandali. Alij uerò pleriq; noluerũt quoſdam Re-
gulares aliarum diœceſium ſacris ordinibus initiare, ac etiam à ſui ordinis
Prælatis approbatos admittere nolunt. Aliqui uerò ſingulis dominicis die-
bus in ſuos parochianos ad ſonum campanæ excommunicationem promul-
gant, ut non poſſint intereſſe miſſis, concionibus, & diuinis officijs, niſi in
propria parochia. Alij uerò ipſis prohibent, ut omnino in alijs Eccleſijs
etiam requiſiti non celebrent. Alij uerò in aliquibus partibus in eorum

Eccleſijs

Eccleſijs conciones ſacræ ſcripturæ, & ſermones pro mortuis haberi nolunt, & ſi aliquid ipſis relictum fuerit, ut ab ipſis miſſæ dicantur, uel alia officia pro mortuis celebrentur, ipſi ſibi ea uſurpant dicentes, quod ipſi ea exequi non poſſunt, quia ipſi ſunt paſtores. Alij uero ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & exilij per decennium à diœceſi pœna inhibuerunt, ne miſſæ in eorum Eccleſijs celebrentur in diebus feſtiuis antequam Rector parochialis Eccleſiæ celebrauerit. Alij etiam nolunt, ut dum prædicatio in Eccleſia cathedrali habetur, alibi prædicetur. Ac inſuper in quibuſdam locis omnem ordinem, & quietem perturbant, dum controuerſias iamdiu ſopitas, et extinctas ſuper præcedentia excitarunt, & ubi nullæ erant, pepererunt, dum pro arbitrio, & uoluntate eorum hos illis præferre uoluerunt. Quidam etiam Epiſcopi uolunt Regulares à cura animarum excludi, & illam ſolis presbyteris ſecularibus committi. Quidam uero quartam funeralium extendere uolunt etiam ad miſſas, legata, & alia quæcunq;, quæ domibus Regularium relinquuntur. Alij autem uolunt quartam partem omnium eorum, quæ etiam pro ornamento Eccleſiæ, palliorum, planetarum, cortinarum, pannorum, & eorum etiam, quæ pro uictu fratrum relinquuntur. Aliqui etiam in quibuſdam partibus etiam uolunt, ut non ſolum ius ſepulturæ ſolui conſuetum, quod ſemper ſoluitur, neq; denegatur, ſed etiam omne illud, quod Eccleſiis ordinum ad eorum libitum partes dant, quando ſepeliuntur ibidem defunctorum corpora, id totum Curatis etiam de nouo ſoluatur, inſtanter conantur, impedientes ne aliter corpora defunctorum ad monaſteria fratrum deferantur, unde in hoc maximè tam partes, quàm ipſos fratres grauari contingit. Aliqui uero etiam ex locis Mendicantium, qui curam habent animarum, uolunt pro ſeminario decimas exigere, ac in caſu renitentiæ etiam pignus exigunt. Alij autem præfatos fratres, ac moniales ſub eorum degentes cura ſubſidium regium perſoluere cogunt, cum multæ earundem monialium uix habeant pro earum uictu, & ueſtitu neceſſaria uitæ. Alij etiam in quibusdam partibus pauperes mendicantes eleemoſynas petere prohibent pro eorum dumtaxat ſubſtentatione, & ſi inuenerint eos panem, uel aliquid aliud ſimile amore Dei ſibi collatum portantes, quandoq;

ab eis auferre minantur afficientes eos graui iniuria, & contumelia. Nonnulli uerò *Epiſcopi, uel Capitula canonicorum pauperes mendicantes tam fratres, quàm moniales ſuorum ordinum, tam de redditibus bonorum, ſi quæ habent, quàm de poſſeſſionibus, uineis, agris, & alys ſuis bonis quibuſcunque non ſolum largitione fidelium ſibi conceſſis, ſed etiam aliàs iuſtis de cauſis ab eis acquiſitis, ac pecunys emptis, ſibi decimas, ac primitias alias reſpectiuè ſoluere cogunt.* *Aly autem auſi ſunt inquirere, & proceſſus facere contra aliquos* Regulares *intra clauſtra delinquētes, uel de quorum delictis aliqua erat ſuſpitio, nō expectata ſuorum Superiorum cenſura.* *Aly uerò* Epiſcopi *moníalium monaſteria ingredi, & illa ingrediendi licentias alys concedere, & aduerſus illas proceſſus formare, ipſorum ordinum Superioribus irrequiſitis, præſumunt.* *Aliqui etiam dominiū temporale ſuper moniales habere prætendunt.* Nonnulli *uerò frequentiſſimè* Regulares *citant, & iuriſdictioni ſuæ ſubycere tentant, ac eorum conuentum occupant ipſos expellendo, ac in ipſos iurisdictionem, uel poteſtatem exercent.* *Aliqui uerò ipſos carceribus absque cauſæ cognitione mancipant, ac manibus, pedibuſq; laborant, ut regulares mendicantes ſuæ ditioni ſubyciant, & uſq; adeo ſe intromiſerunt in gubernatione conuentuum, & in correctionibus fratrum, ut* Prouincialibus, & *Generalibus nullus amplius uideatur relictus locus, aut ulla iurisdictio.* *Aliqui autem, conuentuum* Priores, et Guardianos *rationes, & computa facere cum ſyndicis conuentuum huiuſmodi prohibent.* *Fratres quoq; qui ad* Epiſcopos *huiuſmodi recurſum habent, à* Prioribus, & Guardianis *præfatis caſtigari, & puniri interdicuntur.* *Inhibent quoque Superioribus ordinum, ne faciant proceſſus contra fratres, ac in ipſos imperium, & brachium ſeculare exercent.* *Aly uerò ipſos extra clauſtra degentes ſub eorum protectione recipiunt, eoſq; ſic permanere permittunt, eoſq; etiam inuitis ſuis Superioribus detinent.* *Aliqui uerò bonorum ipſorum fratrum tanquam ad eos, ſi extra clauſtra defuncti fuerint, ſpectantium poſſeſſionem occupare præſumunt, & ad habitum religionis reuerſis ſua bona conſignare nolunt.* *Ac etiam uniones à ſede prædicta, aut aliàs ritè factas de beneficijs* Eccleſiaſticis *impediunt, & ſibi relaxari debere uolunt, & contradi-*

ctores

ſtores excommunicationis gladio feriunt. Alij uerò Regulares campanas diebus feſtiuis pulſare, uel eodem tempore, quo ipſi celebrant, miſſas celebrare nolunt. Aliqui etiam pro licentia danda ædificandi quandam domum regularem triginta, uel quadraginta ducatos exigere non erubuerunt. Alij uerò eos mortuorum corpora aſſociare, alij autem illos cum parocho ſimilia munera ſubire non permittunt, niſi maior canonicorum pars interuenerit. Alij uerò mortuorum officia in Regularium eccleſijs peragi nolunt, niſi cum ipſorum præſentia, & ipſorum moniales, uel alias perſonas, etiam ſi in earum funere Parochus interuenire non deberet, ſepelire prohibent, niſi ipſi Parocho prius certum quid ſolutum fuerit, & ſi aliquem ipſi ſciuerint in Regularium eccleſijs ſepulturã elegiſſe, cum (ut dicitur) non ante ad illas deferre ſinunt, quàm ad Parochi eccleſiam delatum, inibiq; officium peractum fuerit. Poſtremò uerò teſtamenta ſine presbyterorum præſentia fieri prohibent, & ſi quid ipſis Regularibus relictum fuerit, id aſſerentes contra Concilij tridentini canones eſſe, reuocare omnino procurant. Ac propterea uolentes præmiſſis, ac alijs ſimilibus exceſſibus, & grauaminibus ex noſtri paſtoralis officij debito prouidere, attendentes etiam illos, qui onus diei, & æſtus tam in prædicationibus, quàm in cæteris ſpiritualibus muneribus quotidie ſuſtinent, niſi etiam aliquantiſper ſubleuentur, facilè fore, ut oppreſſi à ſuis officijs omnino deſiſtant: ne in poſterum eis aliquod inferatur grauamen, Concilij tridentini huiuſmodi decreta, quorum falſa, ſeu minus uera intelligentia, præmiſſa irrepſerunt, quorumq; declaratio non niſi ad nos ſpectat, modo, & forma infraſcriptis declarandum cenſuimus.

Declaratur aliqua decreta Cõcilij tridentini.

Nos igitur Motu proprio, non ad alicuius inſtantiam, ſed de mera deliberatione, & ex certa ſcientia noſtris, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine declaramus Canonem ſeſſionis xxiiij. cap. iiii. per quem omnibus Regularibus, etiam in ſuorum ordinum Eccleſijs, contradicente Epiſcopo, prædicationis officium interdicitur, mendicantium ordinum fratres huiuſmodi, quando à ſuis Generalibus, uel eorum miniſtris prouincialibus, ad id deputati fuerint, non comprehendere, neque eos afficere poſſe: immò uolumus, quod in ſuis Eccleſijs, quando eis placuerit, licitè, & abſque ullo impedimen-

In ſuis poſſunt prædicare Eccleſiis abſq; aliqua cõradictione.

to, uel contradictione quacunque Epiſcopi (niſi ipſe prædicauerit) prædicare poſſint. Quod uero in ſeſſione xxiii. cap. xv. circa confeſſiones à Regularibus non audiendas ſtatuitur, hoc etiam dictorum ordinum fratres à præfatis ſuis Generalibus, uel Miniſtris prouincialibus ad audiẽdas confeſſiones utriuſque Chriſtifidelium ſexus approbatos (ut præmittitur) minimè comprehendat; ita ut à confeſſionibus audiendis tam intra eorum eccleſias, & domos, q̃; extra minimè prohibeantur, ſuper hoc literas felicis recordationis Pauli Papæ quarti etiam prædeceſſoris noſtri cõcedentes eiſdem fratribus mendicantibus regularis obſeruantiæ poſſe confeſſiones ſecularium perſonarum, etiam infirmarum, etiam extra domos, & monaſteria ſua, & ubilibet audire approbando, & de nouo concedendo.

Cõfeſsiones tã intra domos, quã extra audire poſſunt.

Statuimus etiam, quod ille, qui ſemel in una diœceſi admiſſus per Epiſcopũ fuerit, ſemper in eadem diœceſi habeatur pro admiſſo, nec amplius examinari, uel præſentari in dicta diœceſi debeat tam quo ad prædicationes faciendas, q̃; quo ad confeſſiones audiendas, nec aliquid pro prædictis exigi, uel recipi debeat.

Admiſſus ſemel in vna diœceſi nõ tenet ampli' examinari, vel pſentari i eadẽ.

Confeſſores uerò monialium, quæ degunt ſub cura Regularium, ab Ordinario examinari nolumus, quemadmodum neque etiam fratres, ſi debeant audire confeſſiones aliorum fratrum, examinari debent.

Cõfeſſores monialiũ, & fratrũ nec examinari, nec præſentari tenentur.

Lectores inſuper ex eiſdem fratribus, & in theologia graduati, qui cum licentia ſuorum Superiorum ad gradum admiſſi fuerint, cum de ipſorum doctrina ambigendum non ſit, tam confeſſiones audituri, q̃; prædicationis munus ſubituri ab Epiſcopis minimè examinentur.

Lectores, aut graduati examinari nõ tenentur.

Cumq; inhoneſtum ſit, quemlibet in alienam meſſem falcem inijcere, cumq; monialium monaſteria, non niſi de Epiſcopi, uel Superioris licentia, & in caſibus neceſſarijs, aliquis ingredi præſumat, in ſeſſione xxv. cano. v. prohibetur, hoc tantùm in illis monaſterijs locum habere uolumus, quæ ordinarijs ipſis pleno iure ſubſunt, in quibus in caſibus neceſſarijs ipſi dare licentiam poſſint, & non in alijs monaſterijs: ita ut præfatis monaſterijs, quæ ordinarijs ipſis pleno iure non ſubſunt, ipſi ordinarij illa ingredi non poſſint, prout in regulis earum, ſeu de iure ſtatuitur: & eis aliquos proceſſus aduerſus moniales ipſas, ſeu fratres huiuſmodi propterea, ſeu alias, ipſorum ordinũ Superioribus irrequiſitis, quoquomodo formare, aut facere poſſe

Quid de ingreſſu monaſteriorum monialiũ. quo ad Epiſcopos: & de licentia ingrediendi non danda.

Proceſsus aduerſus moniales, vel fratres Epiſcopi facere nõ poſſunt. [illegible]

B omnino

omnino prohibemus, ita ut aliquam iuriſdictionem, ſeu aliud quodcunque dominium in moniales, & fratres huiuſmodi reſpectiuè habere, exercere, aut exequi nullatenus poſſint, aut debeant, immò illas, & illos omnes ab eorum ſuperioritate, dominio, & iurisdictione, ac poteſtate, eximimus & liberamus, prout eis conceſſum eſt per ſua priuilegia à ſede præfata obtenta: & ita præfatæ moniales, ac fratres ſint excluſi à ſuperioritate, et iurisdictione Ordinariorum reſpectiuè huiuſmodi, ut etiã in illarum, uel illorum syndicis, aut procuratoribus deputandis, uel in diſponendis illorum facultatibus, uel alia ſibi non competentia facienda ullatenus non ſe intromittant: nec etiam Ordinarij ipſi Regulares præfatos citare, & iuriſdictioni ſuæ ſubijcere, ac eorum conuentus occupare ipſos ab eis expellendo, ac in ipſos iurisdictionem aliquam, & poteſtatem exercere, ut præmittitur, aut ipſos carceribus mancipare, & contra eos aliquid aliud facere poſſint, ut ſuæ ditioni ſubijciantur: neque etiam ſe intromittant ullo pacto, aut aliqua ratione in gubernatione conuentuum tam fratrum, quàm monialium huiuſmodi, & illorum correctionibus, ſed omnia iſta, & alia neceſſaria ad correctionem, et gubernationem fratrum, aut monialium huiuſmodi eorum Generalibus, ac Miniſtris, ſeu Prouincialibus, uel alijs eorum, aut earum reſpectiuè Superioribus, etiam ratione computa faciendi cum syndicis conuentuum huiuſmodi, omnino relinquantur, nec ullo modo in præmiſſis, & alijs fratres, & moniales huiuſmodi tangentibus Ordinarij prædicti per ſe, uel alios ſe intromittant.

Epiſcopi iuriſdictione, uel ſuperioritatem in fratres, vel moniales non habent: citare nõ poſſunt, nec cõuẽt' occupare. Epiſcopi nonſe intromittũt in gubernatiõe cõuẽtuum fratrũ vel monialium.

Fratres quoque, ſi contigerit eos ad huiuſmodi Ordinarios recurſum habere, à præfatis Generalibus, Miniſtris, ſeu Prouincialibus, Prioribus, Guardianis, & alijs ſuis Superioribus caſtigari, & puniri poſſe, & debere, neq; ipſos Ordinarios præfatis Superioribus ordinum huiuſmodi ullatenus inhibere, quinimmò præfatos Superiores proceſſus contra fratres ſuos, et moniales huiuſmodi, quando opus fuerit, circa delictorum inquiſitionem, uel caſtigationem facere poſſe decernimus, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Inhibemus etiam ipſis Ordinarijs, ne fratres extra clauſtra degentes ſub eorum protectione recipiant, eosq; inuitis ſuis Superioribus detineant. Prohibemus quoq; iiſdem Ordinarijs, ne aliquo modo ſe intromit-

Regulares habentes recurſũ ad Epiſcopos poſſũt a ſuis ſuperioribus puniri.

Epiſcopi nõ recipiãt fratres extra clauſtra degentes ſub pro-

d

tant

tant in bonis dictorum fratrum extra clauſtra ſuorum monaſteriorum pro tempore degentium, ſiue decedentium, & quamuis in habitu, ſiue abſque habitu moriantur, uolumus, quod eorum bona mobilia, et immobilia ad Ordinem, quem profeſſi ſunt, pertineant diſponenda iuxta conſtitutiones, ſeu ordinationes præfatorum ordinum: neque illa Ordinarij prædicti occupare præſumant, immo huiuſmodi, & ad habitum religionis reuertentium bona omnia monaſterijs ipſis (cum ea, quæ acquirit monachus, de iure monaſterio acquirantur) pertinere etiam decernimus. Ac ipſis Ordinarijs, ne quaſcunque uniones, etiam perpetuas a ſede prædicta, uel alias (ut præfertur) hactenus factas, & pro tempore faciendas de Beneficijs eccleſiaſticis, ſeu illorum fructibus, quin ſuum ſortiantur effectum, impediant, omnino etiam prohibemus, & cenſuras eccleſiaſticas, & alias pœnas per eos in contradictores pro tempore latas nullius eſſe roboris, uel momenti ſimiliter decernimus, & declaramus. Inſuper uolumus, quod præfati Regulares, quibus cura animarum ineſt, poſſint per ſeipſos iuxta ſuorum Superiorum ordinationem, aut alios Vicarios, ſeu Capellanos ſeculares ipſorum Regularium nutu amouibiles ab eis deputatos, & ab Ordinario pro idoneis nominatos, & approbatos præfatam curam exercere, neque in eorum deputatione, uel amotione, neq; alicuius partis fructuum conſignatione pro præfatis Capellanis, ſeu Vicarijs ſecularibus, ſi per tales curam exerceri contigerit, Epiſcopi ullo pacto ſe intromittãt. Prohibemus inſuper eiſdem Ordinarijs, ac alijs quibuſcunque perſonis, ne impediant ipſos fratres, quando eis placuerit, tam in diebus dominicis ſeu feſtiuis, aut alijs totius anni temporibus campanas pulſare, & etiam tempore, quo ipſi celebrauerint, miſſas celebrare: necnon mortuorum corpora aſſociare, & illa per fratres ipſos, quando in eccleſijs ſuis præfatis delata fuerint, etiam abſq; præſentia Rectorum eccleſiarum huiuſmodi ſepelliri facere, ac officia mortuorum huiuſmodi peragi poſſe, neceſſariamq; præſentiã Rectorum, aut aliorum clericorum, quin infirmi libere ſua condere poſſint teſtamenta, minimè eſſe; ac ipſos Regulares legata, aut quæuis alia ſibi in teſtamentis relicta exigere, & obtinere poſſe, neque aliquod ius in contrarium eſſe decernimus, & declaramus. Volumus etiam,

teſtiõe ſua inuitis ſuperiorib⁹.

Bona regulariũ decedentiũ ſiue in habitu, ſiue extra habitũ ad ordinẽ quẽ profeſsi ſunt ptinent.

Epiſcopi nõ impediũt vniones beneficiorum.

Regulares poſſunt exercere curam aiarum.

Poſſunt campanas pulſare, miſſas celebrare, mortuorũ corpora aſſociare.

Quomodo nouitiæ ſint examinandæ ante professionē ab ordinarijs.

ēt, quod puellarum deo dicandarum, an ſcilicet coactæ, uel ſeductæ fuerint, examen faciendum, non niſi infra quindecim dies, poſtq; iuxta Concilium tridentinum Epiſcopi, uel eorum Vicarij requiſiti fuerint, fieri poſſit, quibus elapſis amplius in hoc illis ſe intromittere nō liceat: cuius occaſione nec Epiſcopus, nec eius Vicarius intra ſepta monaſteriorum ingrediantur, ſed ſtent ante cratem ferream, & interrogationes alias, quàm eas, quæ præfatum Concilium tridentinum iubet, eis fieri omnino probibemus: ac ſimiliter uolumus, quod puellæ, ſeu nouitiæ ipſæ ad alias interrogationes reſpondere minimè teneantur. Seſs. uerò xxiij. cap. viij. neminem, niſi à proprio Epiſcopo ordinari poſſe ſtatuens, in Regularibus locum non habere omnino declaramus, ita quod fratres huiuſmodi præfatos etiam ſacros ordines à quolibet Antiſtite gratiam, & communionem apoſtolicæ Sedis habente, Ordinarij loci minimè requiſita licētia, in locis, ſeu domibus fratrum huiuſmodi, aut alibi recipere poſſint. Et inſuper Seſſionis xxij. decretum, per quod populum ſæpe ad ſuas eccleſias, ſaltem dominicis, & maioribus feſtiuis diebus conuenire debere monet, inſequendo uolumus, quod fratribus mendicantibus huiuſmodi non ſolum prohiberi non poſſit, ne miſſas, & alia diuina officia faciant in eorum eccleſijs, uerum etiam in quibuſcunque alijs, ubi celebrari miſſas ſolitum eſt, etiam ipſis non uocatis, ſeu ad id requiſitis, celebrare ualeāt. Ac etiam quod conciones, & lectiones ſacræ ſcripturæ, & ſermones pro mortuis, etiam in eccleſijs ſuis facere, ac eleemoſynas pro celebrandis huiuſmodi miſſis, & alijs diuinis officijs peragendis, ſi eis illas donari, ſeu relinqui contingat, recipere: necnon miſſas, & diuina officia huiuſmodi, etiam in diebus dominicis, uel feſtiuis, etiam antequam Rector parochialis eccleſiæ celebrauerit, celabrare, & facere, & quando eis uidebitur, etiam ſi tunc in Eccleſia cathedrali prædicetur, prædicare: ac etiam quicunq; utriuſq; ſexus Chriſtifideles totius anni tempore illas, et illa in eccleſijs fratrum huiuſmodi audire poſſint, ipſiq; Chriſtifideles nullatenus deſuper moleſtari, aut impediri per locorum Ordinarios, ſeu Rectores parochialium eccleſiarum, aut alios quoſcunque ullo pacto, cauſa, uel occaſione non ualeant, ſeu debeant; ſed præfati Chriſtifideles audiendo miſſas, & alia diuina officia in eccleſijs

Regulares a quocunq; Epiſcopo ordinari poſſunt.

Fratres miſſas in feſtiuis diebus celebrare poſſunt in quibuſcūq; eccleſijs, etiam antequam Rector parochialis celebret.

Celebrare poſſunt ēt antequā celebret in parochiali.

Prædicare poſſunt, etiā ſi i cathedrali prædicetur.

In dieb' feſtiuis oēs Xpīfideles

frattum

fratrum huiuſmodi diebus dominicis, aut feſtiuis, præcepto eccleſiæ de illis audiendis ſatisfeciſſe cenſeantur. Ipſiq; Chriſtifideles ſacramentum Euchariſtiæ (Reſurrectionis dominicæ feſtiuitate dumtaxat excepta) ſumere, eisq; illud per fratres huiuſmodi adminiſtrari ualeat, nec ad aliud faciendum per locorum Ordinarios, aut eccleſiarum Rectores præfatos, ſeu alios quoſcunque, illorum licentia minimè requiſita, etiam ſub cenſuris eccleſiaſticis, et alijs pœnis cogi, uel compelli poſſint, ſeu debeant, etiam decernimus, & declaramus. Et licet in ſeſſ. xxv. cap. xv. caueatur, quod cenſuræ, & interdicta eccleſiaſtica, etiam à locorum Ordinarijs promulgata, mandante Epiſcopo à Regularibus in eorum eccleſijs publicari debeant; tamen ſi tempore celebrationis alicuius ex feſtis ſanctorum ordinum eorũdem, ac aliàs in alijs feſtiuitatibus iuxta eorũdem ordinum priuilegia apoſtolica, interdictum huiuſmodi emanauerit, illud in præfatis feſtiuitatibus, et earum octauis ſuſpendimus. Controuerſias autem omnes de præcedentia, quæ eadem ſeſſ. xxv. cap. uerò xiii. per Epiſcopum terminari mandantur, non niſi durantes per illum dirimi, finitas autem nullo pacto innouari poſſe ſtatuimus. Cumq; licet cap. xi ſeſſ. xxv. ſtatuat, quod in domibus uirorum, ſeu mulierum, quibus animarum perſonarum ſecularium cura imminet, nulli etiam ad nutum amouibiles inibi deputentur, niſi de Ordinarij conſenſu, ac præuio examine huiuſmodi præcedẽte, ad curam huiuſmodi admitti poſſe omnino uolumus præfatos Regulares. Quartam autem funeralium, de qua ſeſſione xxv. cap. xiij. nequaquam ſoluere teneantur monaſteria, quæ à quadraginta annis citra fundata exiſtunt, poſtquam ipſum Concilium loquitur tantùm de monaſterijs ante annos quadraginta fundatis, quæ ipſam quartam ſoluere conſueuerunt: & ubi ſolui conſueuit, id tantum ceræ, & aliorum, quæ in aliquibus partibus deferri contigerit, tempore quo defunctorum corpora ad ſepulturam deferuntur, non autem de miſſis, ſeu legatis, uel alijs fratribus ipſis, ſeu monialibus huiuſmodi relictis, aut aliàs quomodolibet donatis ſolui debet; ſicq; intelligi Concilij decretum, quoad quartam huiuſmodi ſoluendam debere decernimus: ubi uerò non eſt conſuetudo ſoluendi quartam huiuſmodi, de nullo ſupraſcriptorum ſolui debere declaramus.

audire poſſunt miſſas in eccleſiis fratrum. Satisfaciũt præcepto eccleſiæ. Poſſuntq; ifra annũ ſacramentũ Euchariſtiæ a regularibus ſumere.

Interdicta ſuſpẽdũtur in feſtiuitatib' ſanctorũ ordinum, & in alijs, ad quæ habẽt priuilegia.

Controuerſiæ de præcedentia dirimuntur.

Regulares ad curã animarum admitti debẽt.

Quarta funeraliũ nõ ſoluẽda.

Nec quartã nec partem aliquã eorũ, quæ fratribus relinquuntur, tenent tribuere.

Nec

Nec ad quartam, ſeu aliam partem omnium eorum, quæ etiam pro orna-
mento eccleſiæ, palliorum, planetarum, cortinarum, pannorum, & aliorum,
quæ dictis eccleſijs relinqui, uel dari contigerit, etiam ſi pro uictu fratrum,
aut aliàs relinquantur, aliquid contribuere teneantur. Ac etiam ius ſepul-

Ius ſepulturæ ſoluendum.

turæ ſolui tantum conſuetum Curatis, & non aliquid aliud eis ſolui debeat,
quamuis partes ad earum libitum eccleſijs ordinum huiuſmodi, ſeu eorum
fratribus alia quæcunque tribuant, ſeu eleemoſynas elargiantur, quando ſe-
peliuntur ibidem corpora mortuorum huiuſmodi: nec propterea impediri de-
beant, quin poſſint defunctorum corpora præfata ad eorum eccleſias tu-
mulanda deferri facere. Inhoneſtum quoque eſſe cenſentes Mendicantium
ordines ad aliquorum onerum contributionem teneri, illos, illorumq; loca,
etiam ſi curam animarum habeant, ac quæcunque beneficia illis unita, ad
contributionem pro ſeminario, aut decimarum aliquarum ſolutionem, immò
illos, & eorum domos, monaſteria, beneficia, & loca quæcunque, & ab illis

Curã animarũ habentes nõ te nẽtur ad aliquã contributionẽ pro ſeminario.

quomodolibet dependentia, eorumq; poſſeſſiones, uineas, agros, & prata, ac
alia bona quæcunque tam ad ipſos, quàm ad moniales præfatas etiam lar-
gitione fidelium, ſeu aliàs iuſtis de cauſis ab eis acquiſita, ac pecunijs empta,
uel alijs quomodolibet pertinentia, minimè teneri: illoſq;, & illas à qui-
buſcunque decimis, primitijs, quartis, medijs, & alijs fructuum partibus, nec-
non ſubſidijs charitatiuis, etiam per nos conceſſis, ad quorumcunque etiam

Decimas, aut ſubſidia minime ſoluere tenentur.

regum, principum, & dominorum temporalium inſtantiam, quacunq; etiam
urgentiſſima, et de neceſſitate exprimenda cauſa, ac etiam alijs quibuſcunq;
oneribus tam ordinarijs, q; extraordinarijs, etiam ratione fructuum, olerum,
uirgultorum, lignorum, beneficiorum, & aliarum quarumcunque rerum tam
pro uictu, q; ueſtitu, aut aliàs ſibi neceſſariarum quomodolibet, etiam autho-
ritate apoſtolica nunc, & pro tempore impoſitis, ita ut penitus, & omnino
ad alicuius rei contributionem minimè teneantur, omnino eximimus, & li-
beramus: illoſq;, & illas ad illos, & illa, etiam ſi ſeculares, & aliæ perſonæ
quæcunque in eas exigendi poſſeſſione fuerint, minimè teneri debere uolu-
mus: nec ſub cap. xii. ſeſſionis xxv. comprehendi poſſe, uel debere decerni-
mus. Quod uerò de uſu quæſtorum eleemoſynarum auferendo loquitur.

Eleemoſinas petere poſſunt.

ſeſſionis

ſeſſionis xxi. cap viii. id ad mendicantium ordines nullo modo referri poſſe, uel debere etiam decernimus: quin potius cum ex eleemosynis huiuſmodi uiuere cogantur, eis id facere liberum omnino eſſe declaramus. Quoniam uerò ex nimia Epiſcoporum ſibi irrogata authoritate ipſi perſonas Regulares ſuæ iuriſdictioni ſubijcere omnino ſtudent, ac decreto Concilij præfati ſeſſ. xxv. cap. xiiii. edito, quo cauetur, quod ſi Regularis intra clauſtra exiſtens extra ea ita notoriè deliquerit, ut populo ſcandaloſus ſit, termino ab Epiſcopo præfigendo à ſuo Superiore omnino puniatur, ſin minus, ab Ordinario delinquens puniri poſſit, confiſi uarijs, indebitiſq; grauaminibus Regulares afficiunt, Ordinarios præfatos aliquid contra Regulares in clauſtris degentes huiuſmodi quouis prætextu, occaſione, uel cauſa innouare non poſſe, uel debere, nec aliquos proceſſus contra ipſas perſonas regulares formare, aut facere poſſe uolumus, niſi propter manifeſtum ſcandalum, & ſuorum ordinum Superioribus prius conſultis, et negligentibus: alioquin omnia, et ſingula contra præmiſſa facta, et geſta, ac facienda in futurum pro nullis, & infectis habeantur. Licentias uerò pro conſtruendis domibus regularibus, quæ iiij. cap. ſeſſ. xxv. niſi de ordinarij licentia conſtrui prohibentur, gratis omnino dari, & non niſi legitima ſubſiſtente cauſa Superioribus explicanda, illas recuſari poſſe, necnon fratres præfatos, etiam ſolos mortuorum corpora aſſociare: ac mandatum in die cœnæ Domini fieri ſolitum, in eccleſijs, ſeu domibus fratrum cuiuſlibet ordinis prædictorum ſolèniter facere, & prædicta die prædicare hora, qua eis uidebitur: nec per locorum Ordinarios, aut Rectores eccleſiarum, ſeu alios quoſcunque prohiberi poſſe etiam decernimus, & declaramus. Mandantes etiam uniuerſis locorum Ordinarijs, ne mortuorum officia agere Rectores parochialium in eccleſijs ipſorum fratrum contra illorum uoluntatem permittant. Ac moniales dictis fratribus ſubditas, uel perſonas ſepulturam in eorum eccleſijs eligẽtes, nulla ſoluta Parocho portione, ſepelire: uel ſi fratres ad mortuorum corpora aſſocianda uocati fuerint, illa abſque fratrum huiuſmodi præſentia ſepeliri facere audeant, uel præſumant. Cumq; maximè deceat liberam eſſe cuiuſuis teſtantis uoluntatem, prauum illum uſum paruo adhuc tempore (ut præfertur)

Regulares delinquẽtes a ſuis ſupioribus puniuntur.

Epiſcopi cõtra regulares proceſſus facere nõ poſſunt.

Licẽtias pro cõſtruendis domibus gratis dari debent.

Mādatū in die cœnæ Domini facere, & prædicare poſſunt. Portio non ſoluēda p ſepultura monialium, vel aliarum perſonarum.

Abrogatur uſus non faciēdi teſtamenta abſq;

introductum

presbyterorum præſentia.

introductum, per quem teſtamenta abſque presbyterorum præſentia fieri licitè dicuntur, omnino abrogamus. Poſtremò quod cap. xiij. Seſſ. xxv. cautum fuit, quod omnes ſcilicet tam clerici, quàm Regulares quicunque ad publicas proceſſiones uocati accedere compellantur, id quo ad fratres præfatos de illis tantùm proceſſionibus intelligi uolumus, ad quas ſecundũ conſuetudinem antiquàm locorum ſoliti ſunt accedere: uel quæ pro bono pacis eccleſiæ, uel pro uictoria contra infideles indicuntur: quòd etiam de illis conuentibus, qui collegia nũcupantur, minimè intelligi uolumus, in quibus fratres ſub arctiori clauſura degunt, ita ut nec in choro cantent, nec ad mortuos accedant: ſed tantùm ſtudijs, et lectionibus uacent.

Ad quas pceſſiones cõpelli poſsit Regulares.

Fratres, qui sũt in collegiis, ad nullas tenentur ire.

Præterea ſi fortè inter Epiſcopos, uel collegia, aut capitula, uel alias quaſuis perſonas, & præfatos fratres, ſeu moniales, aut eorum aliquos ſuper præmiſſis, uel aliquo eorum corã quocunque, ſeu quibuſcunq; iudicibus, etiam cauſarum palatij apoſtolici Auditoribus, ac ſanctæ romanæ eccleſiæ Cardinalibus, tam in romana Curia, quàm extra eam ubilibet lis, ſeu lites reſpectiuè pendeant, nos litem, ſeu lites, & cauſam, uel cauſas huiuſmodi ad nos aduocamus, ac illam, & illas, quarum ſtatum, ac nomina, & cognomina iudicum, & collitigantium præſentibus haberi uolumus pro ſufficienter expreſſis, caſſamus, & extinguimus, ac partibus ipſis perpetuum ſilentium deſuper imponimus.

Aduocatio, & extinctio litiũ ſuper aliquo præmiſſorum.

Ac inſuper, ut facilius præmiſſa omnia illibata perſiſtant, omnia, & ſingula priuilegia, immunitates, indulgentias, facultates, libertates, indulta, diſpenſationes, fauores, & gratias, quæ decretis Concilij tridentini alias, quàm ut ſuperius eſt dictum, conceſſum, & declaratum, non contrariantur expreſſe, eiſdem fratribus, necnon monialibus quibuſcunque, & ſororibus tertij ordinis prædictorum ordinum reſpectiuè ordinibus, ac illorum eccleſijs, domibus, & perſonis, etiam uiuæ uocis oraculo in genere, uel in ſpecie tam per recolendæ memoriæ Eugenium quartum, Xyſtum quartum, Leonem decimũ, Paulum tertium, ac dictum Paulum quartum, & Pium etiam quartum, quàm alios quoſcunq; romanos Pont. etiam prædeceſſores noſtros, ac nos, et Sedem eandem quomodolibet conceſſa, confirmata, & innouata; necnon noſtros, & prædeceſſorum noſtrorum, ac alias quaſcunq; deſuper confectas literas, quarum

Cõfirmãtur, & de nouo conceduntur oĩa priuilegia, quæ decretis Concilii tridentini expreſſè nõ cõtrariãtur alias, quã ſuperius eſt dictũ, cõceſſum, & declaratum.

omnium

omnium tenores, ác eorundem prædeceſſorum noſtrorum nomina, & alia de neceſſitate exprimenda, ac ſi de uerbo ad uerbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, etiam præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi uolumus, authoritate apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisq́; perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adycimus: eaq́; perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obſeruari debere, ac Fratribus, Superioribus, & perſonis ordinum huiuſmodi, nec non alys quibuſcunque, quos illa concernunt, ſuffragari debere, ſeu poſſe uolumus. Necnon priuilegia, immunitates, facultates, libertates, indulta, diſpenſationes, exemptiones, fauores, & gratias tam ſpirituales, quàm temporales modo, & forma, quibus conceſſa ſunt, etiam per uiam communicationis, & extenſionis actiuè & paſſiuè inter ſe, & alios quoſcunque ordines reſpectiuè de nouo concedimus: illaq́; omnia, & ſingula ad domos, & loca quæcunque dictorum Mendicantium ordinum, & monialium quarumcunque, ac ſororum de tertio ordine nuncupatarum in congregatione uiuentium dictorum ordinum (ut præfertur) hactenus recepta, & imposterum recipienda: necnon eorum perſonas, & bona (etiam ſi priuilegiorum, & aliarum gratiarum prædictorum authentica originalia propter temporis antiquitatem, uel uarias Vrbis ruinas deperdita exiſtant, dummodo de eis aliàs legitimè conſtet) extendimus, & ampliamus. Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque iudices, & perſonas quauis authoritate fungentes, etiam Cardinales, & Auditores præfatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, iudicari, & definiri debere: necnon quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis authoritate ſcienter, uel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Quocirca dilectis filys noſtro prædicatorum Cardinali Protectori, & ſancti Hieronymi Generali ordinum, ac curiæ cauſarum Cameræ apoſtolicæ etiam generali Auditori nunc, & pro tempore exiſtentibus per apoſtolica ſcripta Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi,

Priuilegia de nouo conceduntur.

Iudices aſsignantur.

uel duo, aut unus eorum per ſe, uel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem fratrum, aut monialium, uel alicuius eorum fuerint deſuper requiſiti, ſolenniter publicantes, eiſq; in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant authoritate noſtra præſentes, & in eis contenta huiuſmodi firmiter obſeruari, ac ſingulos, quos literæ ipſæ concernunt, pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos, uel aliquem eorum deſuper contra præſentium tenorem per quoſcunque, etiam locorum Ordinarios, quomodolibet indebite moleſtari: contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaq; opportuna iuris remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſq; ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis uicibus aggrauando, & interdictum eccleſiaſticum apponendo, inuocato etiam ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio brachij ſecularis. Non obſtantibus præmiſſis, & alijs apoſtolicis, necnon in prouincialibus, & ſynodalibus Concilijs editis generalibus, uel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac etiam iuramento, confirmatione apoſtolica, uel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis apoſtolicis eiſdem Epiſcopis, uel quibuſuis alijs perſonis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliiſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſq;, & alijs decretis in genere, uel in ſpecie, etiam Motu ſimili, ac alias quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis: quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de uerbo ad uerbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac uice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus. Necnon

omnibus

omnibus illis, quæ in literis confirmationis, & innouationis priuilegiorum eorundem alias per eosdem Paulum quartum, & Pium etiam quartum prædeceſſores noſtros prædictos ordini fratrum Minorum huiuſmodi conceſſorum conceſſum eſt non obſtare, contrarijs quibuſcunque. Aut ſi locorum Ordinarijs, uel quibusuis alijs communiter, uel diuiſim ab apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, uel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de uerbo ad uerbum de indulto huiuſmodi mentionem. Et quia difficile foret earundem præſentium literarum notitiam ad quaſcunque perſonas peruenire, & ubique illas præſentare, etiam Motu, & ſcientia ſimilibus uolumus, & decernimus, quod tranſumptis earundem præſentium literarum, etiam per impreſſionem factis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, aut ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, quemadmodum adhiberetur præſentibus literis originalibus, ſi præſentarentur, ubique adhibeatur tam in iudicio, quàm extra illud plena, & indubitata fides. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, prohibitionis, exemptionis, liberationis, inhibitionis, ſuſpenſionis, ſtatuti, decreti, mandati, abrogationis, auocationis, caſſationis, extinctionis, impoſitionis, approbationis, confirmationis, adiectionis, conceſsionis, extenſionis, ampliationis, uoluntatis, & derogationis infringere, uel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum Anno Incarnationis dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, decimo ſeptimo Kal. Iulij. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

ET deinde pro parte dilectorum filiorum Canonicorum regularium Ordinis ſancti Auguſtini, Congregationum Lateranenſis, & ſancti Saluatoris, ac ſanctæ Crucis Colimbrienſis, & Monachorum ſancti Benedicti, Congregationum, & Ordinum Caſſinenſis, Montis oliueti, Vallisumbroſæ, necnon etiam Congregationum Ciſtercienſis, &

Cartuſienſis, necnon ſancti Hieronymi Hiſpaniarum, ac Camaldulen-ſis, & fratrum Militiæ Ieſu Chriſti reformatorum nuncupatorum Regni Portugaliæ, nobis nuper exhibita petitio continebat, quod ipſi etiam iuxta eorum cuiuſlibet regularia inſtituta tum uita eorum exemplari, tum doctrina, ac uerbi Dei prædicatione, aliasq; ſummis eorum laboribus, & ſtudijs animarum ſalutem, ac ſanctæ Sedis apoſtolicæ dignitatis, & authoritatis augmentum hactenus ſemper procurauerunt, & in dies circa hoc tam laudabile miniſterium magis, ac magis uerſari non ceſſantes ſibi fauente ſuperni numinis auxilio ſuauiſſimum, cunctisq; fidelibus gratiſſimum ſuæ probitatis, & diligentiæ latius diffundunt odorem, pariterq; in uinea Domini laborare non deſinunt, ac proinde eos aliqua ratione indignos cenſeri non poſſe, quin ipſi quoque gratiarum, facultatum, priuilegiorum, & aliorum præfatis fratribus Mendicantibus conceſſorum participes fieri, necnon ipſorum monaſteria etiam monialium, & alia loca quæcunque ad gratias, facultates, priuilegia, ac alia in eiſdem præinſertis literis contenta quæcunque extendi, ac illis gaudere debeant. Quare pro eorundem Canonicorum, Monachorum, & Fratrum parte nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut eorum ſtatui, & tranquillitati conſulentes eos, & eorum ſingulos, necnon ſuorum Ordinum, & Congregationum monaſteria, etiam monialium, ac domos, & loca alia quæcunque ad declarationes, ſtatuta, exemptiones, uoluntates, prohibitiones, approbationes, extenſiones, & decreta, ac alias gratias, facultates, & priuilegia quæcunque prædictis fratribus Mendicantibus conceſſa prædicta, ita ut illis omnibus, & ſingulis æquè, & pariformiter abſque ulla penitus differentia frui, & gaudere poſſint, & debeant, extendere, & (quatenus opus ſit) illa eis de nouo concedere, aliasq; ſibi deſuper opportunè prouidere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui omni qua fieri poteſt ratione commodiori perſonarum quarumlibet, præſertim Deo dicatarum, animi quietem ſynceris exoptamus affectibus, ſingulos Canonicos, Monachos, & Fratres prædictos à quibuſuis cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis quauis occaſione latis, ſi

quibus

quibus innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen-dum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati Canonicos, Monachos, & Fratres prædictos, ſi profeſſionem regularem iuxta eorum ſtatuta, & laudabiles conſuetudines, ac priuilegia, & indulta eis conceſſa emiſerint reſpectiuè, illorumq; monaſteria, etiam monialium, necnon domos, & loca alia quæcunque ad ſingula declarationes, ſtatuta, & (immunitate a contributione ratione ſeminariorum pauperum clericorum iuxta ordinationem dicti Concilij tridentini erigendorum, & inſtituendorum, necnon ſubſidiorum apoſtolica authoritate pro tempore impoſitorum, ac quæſtuationæ eleemoſynarum dumtaxat exceptis) exemptiones, uoluntates, prohibitiones, approbationes, extenſiones, decreta, & alia quæcunque gratias, facultates, & priuilegia eiſdem fratribus Mendicantibus (ut præfertur) conceſſa, & facta, ac alia in præinſertis literis contenta, & inde ſecuta quæcunque dicta authoritate apoſtolica tenore præſentium perpetuo extendimus, & ampliamus, eaq; omnia, & ſingula eis conceedimus, & indulgemus: illosq; declarationibus, ſtatutis, exemptionibus, uoluntatibus, prohibitionibus, approbationibus, extenſionibus, decretis, & alijs gratijs, facultatibus, & priuilegijs huiuſmodi pariformiter, & abſque ulla penitus differentia, prout dicti fratres Mendicantes utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, liberè, & licitè uti, potiri, & gaudere poſſe, atque debere, illaq; omnia, & ſingula ſibi, eorumq; monaſterijs, domibus, & locis huiuſmodi, eorumq; Superioribus, & perſonis quibuſcunque, quas illa concernunt, & pro tempore concernent, ſuffragari, nec non modo, & forma, quibus prædictis fratribus Mendicantibus conceſſa, & facta ſunt, conceſſa, factaq; eſſe, necnon ad ſingula monaſteria, domos, & loca quæcunque dictorum Canonicorum, Monachorum, & Fratrum, necnon monialium Congregationum, & Ordinum prædictorum in congregatione uiuentium extenſa, & ampliata cenſeri, ſicq; in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque iudices, & perſonas, & ſanctæ romanæ Eccleſiæ Car-

Extenduntur priuilegia Mēdicantium ad alios Regulares.

dinales,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

duales, ac cauſarum Palatij apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum
cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authori
tate iudicari, & definiri debere, necnon quicquid ſecus ſuper his à quo=
quam quauis authoritate ſcienter, uel ignoranter contigerit attentari, irri=
tum, & inane decernimus. Quocirca uenerabilibus fratribus, & di=
lectis filijs eiuſdem ſanctæ romanæ Eccleſiæ Cardinalibus dictorum Or=
dinum, & Congregationum huiuſmodi reſpectiuè nunc, & pro tem=
pore Protectoribus per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, uel
duo, aut unus eorum per ſe, uel alium, ſeu alios præſentes literas, & in
eis contenta quæcunque ubi, & quandò opus fuerit, ac quoties pro parte
eorundem Canonicorum, Monachorum, & Fratrum, aut monialium
huiuſmodi, uel alicuius eorum fuerint deſuper requiſiti, ſolenniter publi/
cantes, eisq; in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant
authoritate noſtra præſentes, et in eis contenta huiuſmodi firmiter obſer=
uari, ac ſingulos, quos literæ ipſæ concernunt, pacificè frui, & gaudere:
Non permittentes eos, uel aliquem eorum deſuper tam contra præſen/
tium literarum, quàm præinſertarum tenorem per quoſcunque etiam loco=
rum Ordinarios quomolibet indebitè moleſtari: contradictores quoslibet,
& rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaq; opportuna iu/
ris remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimisq; ſuper his
habendis ſeruatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis ui=
cibus aggrauando, & interdictum eccleſiaſticum apponendo, inuocato
etiam ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio brachy ſecularis. Non obſtantibus
præmiſſis, & alys apoſtolicis, necnon in prouincialibus, & ſynodalibus
Concilys editis generalibus, uel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinatio=
nibus apoſtolicis, ac etiam iuramento, confirmatione apoſtolica, uel quauis
firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque,
indultis, et literis apoſtolicis eiſdem Epiſcopis, aut quibuſuis alys perſonis
ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogato=
riarum derogatorys, alyſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritanti=
busq;, & alys decretis in genere, uel in ſpecie, etiam Motu proprio, ac alias

Deputantur iudices ſuper obſeruatione priuilegiorũ.

quomo/

quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhuc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac uice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrarijs quibuſcunque. Aut ſi locorum Ordinarijs, uel quibuſuis alijs communiter, uel diuiſim à prædicta ſit ſede indultum, quod interdici, ſuſpendi, uel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de uerbo ad uerbum de indulto huiuſmodi mentionem. Et quia difficile foret earundem præſentium notitiam ad quaſcunq; perſonas peruenire, & ubiq; illas præſentare, etiam dicta authoritate noſtra uolumus, & decernimus, quod tranſumptis illarum, etiam per impreſſionem factis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, ſiue ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, prout eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi præſentarentur, ubique adhibeatur tam in iudicio, quàm extra illud plena, & indubitata fides. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, extenſionis, ampliationis, conceſſionis, indulti, ac uoluntatis, mandati, necnon derogationis, & decreti infringere, uel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumrit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum Anno incarnationis dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, decimo ſeptimo kal. Septembris. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

ET ne de præinſertis literis à quoquam uſpiam hæſitari contingat, præſens earum tranſumptum typis excuſſum, atque impreſſum coram nobis per infraſcriptum Cameræ apoſtolicæ Notarium publicum recitari, & cum ipſis originalibus literis diligenter conferri mandauimus, & cum ad verbum cum ijs conuenire, & concordare inuenerimus, ad eius ubique fidem

faciendam

faciendam iuxta eiuſdem S. D. N. Papæ decretum has noſtras manu Notarij eiuſdem ſubſcriptas, & noſtri ſigilli maioris, quo in ſimilibus uti conſueuimus, appenſa impreſsione munitas atteſtationis patentes literas cum ipſis originalibus imprimendas, atque expediendas curauimus. Dat. Romæ in palatio noſtræ ſolitæ reſidentiæ Anno à natiuitate Domini Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, die xvj. Decembris, Pontificatus verò eiuſdem ſanctiſs. D. N. anno ſecundo.

Fla: Ca.lis Vic. Protec.

M. Boccarinus ca. ap. nots.

558,844

Digitized by Google

17

Digitized by Google

Digitized by Google

22)

Cav. G. DI GIACOMO
Restauro del Libro Antico e Legatoria
Piazza dello Spirito Santo, 11 - Tel. 21.244
PESCARA

Digitized by Google